

handling, saa kan man ikke paany vende tilbage til et afgjort Regnskab.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Forflag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1876—77 (se Tillæg C).

vedtoges enstemmig med 40 St.

Formanden: Sagen bliver nu at tillille Folkethingets Formand til Foretagelse der.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden og sidste Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1877—78.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 397 ff.).

Der var ikke stillet noget Undringsforflag. Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Tiesen: Efterat have gennemlæst Forhandlingerne, som førtes om denne Sag ved 1ste Behandling, er det forekommet mig, at det staar noget uklart, hvilken Betydning der fra forskellige Medlemmers Side lægges i den Decharge for Statsregnskabet for 1877—78, som her foreligger til Beslutning. Medens det paa en enkelt Side, nemlig den Side, som har opponeret imod, at i det Hele taget denne Beslutning skulde fattes, er gjort gjældende, at man ikke burde godkjende Statsregnskabet, fordi man derved baade godkjendte Udstedelsen af den foreløbige Lov af 12te April 1877 og tillige godkjendte Indholdet af den foreløbige Lov, og at der burde vedblive at hænge et Anklagesværd — skjøndt det jo i Tidens Løb er blevet rustet og afflumpet — over Hovedet paa Regjeringen, for at man kunde tage det med og bruge det ved en eller anden Leilighed, er det fra den anden Side gjort gjældende, at Indholdet af den foreløbige Lov maa anses for at være godkendt ved Lov af 8de November 1877, og at denne Lov — hvilken Mening man end kunde have om den Hensigt og den Mening, hvori den var given — dog ifølge sit Indhold absolut dækker Indholdet af den foreløbige Lov, saavel med Hensyn til Indtægter som Udgifter, i det hele Tidrum fra 1ste April til 31te December 1877. Fra den ærede Ordførers Side har dette Spørgsmaal været behandlet med megen Reservation; men naar man gennemlæser navnlig den ærede Ordførers

sidste Foredrag, synes det dog, at han er af den Mening, at Loven af 8de November — ifølge dens Ord og Indhold, bortset fra de ved Forhandlingerne faldne Udtalelser — virkelig indeholder en Anerkjendelse af den foreløbige Lows Indhold. Deri er jeg fuldstændig enig. Det forekommer mig, naar man ser paa den midlertidige Finantslov af 8de November 1877, at den maa siges fuldstændig at dække Indholdet af den foreløbige Lov; dels fremgaar dette af Titlen, som er: „Midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78“, og dels nævnes der intet andet Tidrum, for hvilket denne Lov gives, end det, der er nævnt i § 1, hvor det angives saaledes: „fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878, dog ikke udover 31te December 1877“. Jeg tror ikke, at det vilde kunne forenes med Lovens tydelige Affattelse, om man vilde benegte, at den virkelig indeholder en Dækning af den hele Udgift, der er fket i Tidrummet fra 1ste April til 31te December, og navnlig forekommer det mig ikke, at man derimod kan paaberaabe sig § 2, hvor der staar, at denne Lov træder i Kraft den Dag, den har erholdt kongelig Stadsfæstelse, idet denne Bestemmelse jo ikke har nogen Indflydelse paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, for hvilket Tidrum denne Lov er given. Jeg ønsker derfor at udtale, at jeg for mit Vedkommende lægger den Betydning i Beslutningen, saaledes som den er tagen ved 1ste Behandling, at den giver en fuldkommen Decharge for Statsregnskabet, saaledes at der derved anerkjendes, at der har været fuldgjylbig Lovhjemmel til Modtagelsen af de Indtægter og Afholdelsen af de Udgifter, der ere fket i Tidrummet fra 1ste April til 31te December 1877, og derefter — paa Grund af den efterfølgende Lov — i den øvrige Del af Finantsaaret, og at der ikke, naar denne Beslutning er tagen, kan gjøres noget som helst Ansvar gjældende med Hensyn til dette Statsregnskab, men at det er endelig afgjort, og at al Tiltale mod Ministeriet derved er afgjort ikke at kunne finde Sted.

Sasle: Jeg er, som det ærede Thing vil erindre fra forrige Forhandling, enig med den foregaaende ærede Taler i, at, naar der gives Decharge for Regnskabet, gives derved ogsaa en Godkjendelse af de Love, i Henhold til hvilke Regnskabet er affattet. Derimod kan jeg ikke fuldstændig forstaa det ærede Medlems Anskuelse,

Rettelse.

Sp. 451, L. 20 f. n.: „ikke“, læs: „forst“.